

№ 100, poz. 916), opłatę kontrolną pobieraną od wyrobów tytoniowych wywożonych za granicę, ustala się począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. w następującej wysokości:

1) w stosunku od 1.000 (jeden tysiąc) sztuk papierosów $\frac{1}{2}$ (pół) franka złotego, płatne w markach polskich według kursu franka złotego, ustalonego przez Ministra Skarbu i obowiązującego dla cen artykułów monopolowych w tym tygodniu, w którym wypada dzień zapłaty powyższej opłaty kontrolnej,

2) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tytoniów cienko krajanych 1 (jeden) frank złoty płatny w markach polskich jak powyżej,

3) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tytoniów grubo krajanych (fajkowych) i machorki — $\frac{1}{2}$ (pół) franka złotego, płatne w markach polskich jak powyżej,

4) w stosunku od 1.000 (jeden tysiąc) sztuk cygar i cygaretek 2 (dwa) franki złote, płatne w markach polskich jak powyżej,

5) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tabaki do zażywania, $\frac{1}{2}$ (pół) franka złotego, płatne w markach polskich jak powyżej,

6) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tytoniu do żucia 1 (jeden) frank złoty, płatny w markach polskich jak powyżej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

1153.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 22 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zniesienia Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych przy Urzędach Wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, p. 283) oraz art. 3 i 4 ustawy z dnia 3 grudnia 1920 r. o tymczasowej organizacji władz administracyjnych II instancji (Województw) na obszarze b. Królestwa, Galicji i Lodomierji z W. Ks. Krakowskiem oraz na wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy (Dz. U. R. P. № 117, poz. 768) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się okręgowe dyrekcje robót publicznych przy urzędzie wojewódzkim w Stanisławowie i Tarnopolu i porucza się załatwianie spraw tych dyrekcji okręgowej dyrekcji robót publicznych przy urzędzie wojewódzkim we Lwowie.

§ 2. Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych we Lwowie, jako obejmująca obszar trzech Województw, podlega pod względem osobowym wojewodzie Lwowskiemu, pod względem służbowym zaś interesowanym wojewodom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Z dniem tym uchyla się sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem postanowienia rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia okręgowych dyrekcji robót publicznych dla województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego (Dz. U. R. P. № 64, poz. 406).

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:

Rybczyński

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sołtan*

1154.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 29 grudnia 1923 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków, tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych.

Na mocy postanowień art. 32 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 936) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 15 czerwca 1923 r., z dnia 15 października 1923 r. i z dnia 30 listopada 1923 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków, tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych (Dz. U. R. P. № 63 poz. 486, № 105, poz. 824 i № 124 poz. 1004).

§ 2. Zmienia się treść § 6 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28 marca 1923 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. U. R. P. № 38, poz. 264) i nadaje mu się następujące brzmienie:

§ 6. „Przy obliczeniu w markach polskich opłat od statków, tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych należy przyjmować wartość 1 zł. równą 1 frankowi złotemu, przeliczającemu na marki polskie według kursu ustalonego przez Ministra Skarbu w myśl ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044)”.
 „W dniach od 1 do 15 stycznia 1924 r. włącznie będzie przyjmowany kurs, jaki ustali Minister Skarbu w d. 29 grudnia 1923 r. na dzień 1 stycznia 1924 r., następnie będzie przyjmowany w dn. od 16 do końca każdego miesiąca kurs franka złotego, który będzie ogłoszony przez Ministra Skarbu na dzień 10 danego miesiąca, a w dniach od 1 do 15 włącznie kurs fran-

ka złotego, który będzie ogłoszony na dzień 25 poprzedniego miesiąca”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*
Minister Skarbu: *Wł. Grabski*

1155.

Oświadczenie rządowe

z dnia 22 grudnia 1923 r.

w przedmiocie przystąpienia Palestyny do Międzynarodowej Umowy o wymianie listów i pudełek z podaną wartością, podpisanej w Madrycie dnia 30 listopada 1920 roku

Podaje się niniejszem do wiadomości zgodnie z komunikatem Rządu Angielskiego z dnia 19 listopada 1923 r., że Palestyna przystąpiła do Międzynarodowej Umowy o wymianie listów i pudełek z podaną wartością, podpisanej w Madrycie dnia 30 listopada 1920 r., w myśl art. 15 tej Umowy (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 108, poz. 846).

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*

1156.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 28 grudnia 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza co następuje:

§ 1. Taryfę towarową polskich kolei żelaznych (części II, III, IV i V), ogłoszoną rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134), rozciąga się na przewozy niżej wymienionymi kolejami wąskotorowymi z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

Wstęp do części II, III, IV i V otrzymuje brzmienie następujące:

„I. Taryfa towarowa polskich kolei żelaznych obowiązuje przy przewozie przesyłek pocztowych i zwyczajnych w komunikacji miejscowej następujących kolei wąskotorowych, otwartych do użytku publicznego:

I. W obrębie Dyrekcji kolejowej Warszawskiej:

A. Koleje wąskotorowe państwowe:

1. Białska Podlaska (patrz p. 101 Postan. taryf.),
2. Gosławicka (patrz p. 101 Postan. taryf.),
3. Kujawskie,
4. Mława — Przasnysz — Ciechanów,
5. Nasielsk — Lubicz,
6. Ostrołęckie (patrz p. 101 Postan. taryf.),
7. Rogów — Rawa — Biała,
8. Wieluńska.

B. Koleje wąskotorowe prywatne:

1. Grójecka,
2. Jabłonna — Wawer — Karczew,
3. Kalisko — Turecka,
4. Łódzkie koleje elektryczne,
5. Marecka,
6. Piotrkowsko-Sulejowska,
7. Sochaczew — Wyszogród — Piaski (patrz p. 101 Postan. taryf.),
8. Wilanowska.

II. W obrębie Dyrekcji kolejowej Radomskiej:

Koleje wąskotorowe państwowe:

1. Antonówka — Chinocz,
2. Bełzec — Budy Dzierżeńskie,
3. Jędrzejów — Bogorja — Iwaniska — Staszów,
4. Łączna — Bystrzyca,
5. Miechów — Działoszyce (patrz p. 101 Postan. taryf.),
6. Uściąg — Uhnów,
7. Wąwolnica — Opole — Rybaki (patrz p. 101 Postan. taryf.),
8. Zwierzyniec — Bilgoraj.

III. W obrębie Dyrekcji kolejowej Wileńskiej:

A. Koleje wąskotorowe państwowe:

1. Liniewo — Prużany (patrz p. 101 Postan. taryf.),
2. Nowojelnia — Nowogródek — Lubcza (patrz p. 101 Postan. taryf.),
3. Nowoświęciany — Łyntupy.

B. Koleje wąskotorowe prywatne (pod zarządem państwowym):

1. Święciańskie.

IV. W obrębie Dyrekcji kolejowej Lwowskiej:

Koleje wąskotorowe prywatne (pod zarządem państwowym):

1. Łupków — Cisna,
2. Przeworsk — Dynów.

II. W komunikacji bezpośredniej pomiędzy stacjami wąskotorowych kolei państwowych okręgu Warszawskiego, mianowicie: 1) Białskiej Podlaskiej, 2) Gosławickiej, 3) Kujawskich, 4) Mława—Przasnysz—Ciechanów, 5) Nasielsk—Lubicz, 6) Ostrołęckich, 7) Rogów—Rawa—Biała i 8) Wieluńskiej, z jednej strony, a stacjami kolei normalnotorowych, wymie-